

чутата си „цапнатост“. Говорилъ за нуждата отъ укрепване на княжеската властъ, добре било, че князътъ въ политиката не билъ нито русинъ, нито австриецъ, ами българинъ, за евентуалното оттегляне на княза, което щѣло да докара окупация; за нуждата отъ консолидиране на България. Zukunft Bulgariens, welche weit über seine geographischen Grenzen reicht. Die Oesterreicher wissen selbst nicht, was sie wollen; der Humbug mit Saloniki [Бждещето на България, което се простирало далечъ задъ нейнитѣ географски граници. Австрийцитѣ сами не знаели какво искатъ; измамата съ Солунъ]. Въ Дармщатъ Стоиловъ билъ 3 дни въ отпускъ, посетилъ Хайделбергъ, видѣлъ тамъ Помянова, той миналъ изпититѣ си. Въ Виена приемътъ въ царския дворецъ билъ mit viel Aufmerksamkeit [съ много внимание], тамъ много се говорило за желѣзницитѣ. И Хаймерле билъ разположенъ за съединението на Румелия съ България, съ време щѣло да стане необходимо, ала България трѣбвало вътрешно да се заздравя. Голѣма сензация възбудила Augsburger Allg. Zeitung, особно въ Дармщатъ и въ Виена. Питали за автора, говорили за мене. Хаймерле питалъ Стоилова не е ли отъ мене; Стоиловъ: ich bin mit ihm sehr intim bekannt, weiss aber nichts Bestimmtes davon [азъ съмъ съ него много близъкъ, обаче не зная нищо опредѣлено върху това]. Ланшниятъ, каже, критикъ е станалъ „milder“ [по-умѣренъ]. Хаймерле и други съжالياвали, че нѣмало въ статията критика на новитѣ закони, ами само се изброявали. Кевенхюлеръ щѣлъ да бжде назначенъ въ Бѣлградъ. И Каницъ билъ у Стоилова, искалъ да издаде книга „Das Fürstenthum Bulgarien“ и да предприеме ново пътуване изъ софийския окръгъ, допълнителния дѣлъ на българската книга. И той много питалъ кой е авторътъ на статиитѣ въ Augsburger Allg. Zeitung, sind nicht ganz objectiv gehalten [не били съвършено обективно написани], дали не били, може би, отъ мене, Стоиловъ му отговорилъ, че не знае; иска вѣроятно отъ тѣхъ да стѣкми своята книга. — Ходихъ въ княжеската канцелария, следъ това у Сарафова и Менгеса. Разни шегѣ. — Нѣколко български офицери отъ Румелия, нѣкога на руска служба, искатъ да дойдатъ тукъ. Яви се тукъ тѣзи дни единъ българинъ отъ Търново, училъ се въ St. Суг и служилъ въ Алжиръ, младъ човѣкъ; едва сега напусналъ армията — чудили се въ Франция на писмата на Шефера, че сж имали въ Алжиръ българинъ.

1 май / 19 априлъ, недѣля. Пакъ е ясно, prima dies mai [първиятъ день на май], когато споредъ латинско-чешката поговорка (отъ 18 столѣт.) „saltant telata krávy“ [играятъ телетата на кравата]. Преди пладне отидохме съ Сарафова и Йовановича у Вацова на конференция досежно дветѣ постройки. — Подиръ пладне самичкъ излѣзохъ на разходка по пушиняцитѣ на рускитѣ гробища (тамъ нѣма нищо друго,